

[Handelsministeren.]

ønsket, at der skulle kunne sælges is fra benzin- og servicestationer. Endelig har der været ønsket fremme om ændringer i reglen i lukkelovens § 9, hvorefter adgangen til at holde længere åbent i visse specielle butikker er betinget af, at disse butikker også i den almindelige åbningstid kun forhandler de varer, som lempelsen omfatter. Fra hospitalernes side er der fremsat ønske om, at hospitalskioskerne må holde åbent i hospitalernes besøgstid, uanset om denne falder inden for lukketiden, hvad den gør for hospitalerne i Storkøbenhavn.

Der er således på mange områder ønsker om lempelser til fordel for specielle kategorier af handlende.

En imødekomme af disse henvendelser vil imidlertid ikke kunne ske, uden at det får konsekvenser på andre områder. Skulle man f. eks. imødekomme automobilhandlernes ønske, måtte vel også motorcykelforhandlerne have adgang til søndagssalg. Dette ville igen føre til, at også knallerter og cykler måtte kunne sælges. Skulle automobilforhandlerne holde åbent om søndagen for salg af biler, måtte de vel også kunne sælge reservedele og automobiltilbehør, og alle andre, der solgte den slags varer, måtte have samme ret. En imødekomme af alle disse henvendelser ville derfor medføre, at man måtte tage hele lukkeloven op til revision — og så ville der ganske sikkert komme endnu flere ønsker om ændringer frem.

Det forekommer mig ikke rimeligt, at en lov som lukkeloven efter blot 10 års forløb skulle underkastes en almindelig revision, og jeg mener derfor, at der ikke bør blive tale om, at man nu går ind i spørgsmål om principielle ændringer i lukkelovgivningen, som — tror jeg — stort set har virket tilfredsstillende og gjort det muligt, at butikshandelens folk har kunnet få en rimelig fritid, sådan som praktisk talt alle andre i vort samfund har.

Hensigten med det foreliggende forslag er således på ingen måde at lægge op til en diskussion om lukkelovens principper, men alene at give visse, meget begrænsede, muligheder for, at turisterne, som vi jo gerne ser her i landet, kan få en noget bedre service, end vi hidtil har kunnet byde dem. Forslaget er derfor begrænset

til at imødekomme ønsket om på lejrpladserne at åbne adgang for salg af de nødvendige varer om aftenen og om søndagen og til at tillade salg af visse varer på Hovedbanegården i København og i Kastrup Lufthavn. I Sverige, Tyskland og Frankrig kan der i vidt omfang holdes åbent i den almindelige lukketid for salg på jernbanestationer og lignende steder.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvilige og hurtige behandling.

Endvidere tillader jeg mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om kontrol med arbejder af ædle metaller m. v.*

Loven skal træde i stedet for lov nr. 55 af 5. april 1888 angående stemping af arbejder, forfærdiget af guld eller sølv, der indeholder de gældende bestemmelser om holdigheden af guld- og sølvarbejder og om stemping af sådanne arbejder. Efter den gældende lov er det tilladt at forsyne arbejder af guld og sølv, der indeholder henholdsvis mindst 585 ‰ rent guld og mindst 826 ‰ rent sølv, med et stempel, der angiver holdigheden i tusindedele. På ethvert arbejde, der forsynes med et sådant holdighedsstempel, skal tillige anbringes et registreret navnestempel, som angiver vedkommende forfærdigers navn. På den anden side må intet guld- eller sølvarbejde, der ikke opfylder de nævnte holdighedskrav, forsynes med noget stempel angående holdigheden. Den gældende lov giver endvidere adgang til mod betaling at få arbejder af guld og sølv undersøgt og stemplet af statsguardejnen, statens kontrol med guld- og sølvarbejder. Ved denne undersøgelse prøves hver enkelt genstand, og såfremt de opfylder ovennævnte holdighedskrav, forsynes de med det officielle kontrolstempel, det såkaldte tretårnempel, der jo er en stilisering af Københavns byvåben. Virksomhederne kan således vælge imellem enten at nøjes med deres egen stemping eller lade deres varer forsyne med det officielle kontrolstempel. Endelig kan de helt undlade at stemple eller lade stemple deres guld- og sølvarbejder, da der ikke stilles krav om, at disse varer skal være stemplet.

Ved gennemførelsen i 1888 af den gældende lov forudsattes det, at guld- og sølv-